

Bilag til f. t. sømandslov.

formindskelsen ikke har påført mandskabsgruppen forøget arbejde. Det har ikke i hidtidige retstvister været muligt for rederen at føre dette bevis, hvorfor man har overvejet at lade denne del af bestemmelsen udgå. Man har imidlertid afstået herfra, da det ikke kan udelukkes, at der f. eks. ved en ændret organisation af arbejdet om bord kan opstå en situation, hvor en reder kan bevise, at der ikke er påført den formindskede mandskabsgruppe forøget arbejde.

I *stk. 2* er der indsat en begrænsning på størrelsen af en sømands ret til andel i sparet hyre, idet denne andel ikke kan overstige den hyre, han selv oppebærer.

I *stk. 3* gentages sømandslovens § 23, stk. 2 om, at er kun én styrmand tilbage, deles sparet styrmandshyre lige mellem ham og skibsføreren.

*Til § 26.**Hyrens ophør og efterhyre ved død.*

Stk. 1 gentager bestemmelsen i sømandslovens § 24, stk. 1 om, at dør en sømand, løber hyren til og med dødsdagen, hvis den ikke ifølge bestemmelse i dette kapitel er ophørt at løbe på et tidligere tidspunkt.

I sømandslovens § 24, stk. 2, 1. pkt. er fastsat, at dør en dansk sømand, mens han er i rederens tjeneste, har hans enke eller børn under 18 år ret til hyre for 1 måned. Denne ret foreslås i udkastets *stk. 2, 1. og 2. pkt.* udbygget således, at retten til 1 måneds efterhyre for det første skal tilkomme ægtefælle — altså også en enkemand — eller børn under 18 år efter enhver sømand, være sig dansk eller udenlandsk, der dør, medens han er i rederens tjeneste. Dernæst foreslås størrelsen af efterhyren i lighed med, hvad der er tilfældet i funktionærlovens § 8, sat i forhold til længden af afdødes ansættelsestid hos rederen, således at efterhyren udgør 2 eller 3 måneders hyre, når sømanden ved dødsfaldet har haft uafbrudt ansættelse i rederens tjeneste i henholdsvis 2 eller 3 år.

Efter *stk. 2, 3. og 4. pkt.*, der gentager bestemmelserne i sømandslovens § 24, stk. 2, 2. og 3. pkt., skal samme efterhyre som fastsat i *stk. 2, 1. og 2. pkt.* betales af rederen, hvis sømanden dør, medens han har ret til sygehyre efter § 29, stk. 2, idet rederen dog som hidtil i disse tilfælde i efterhyren kan fradrage sygehyre, som han har betalt eller skal betale.

*Til § 27.**Omfanget af sygeplejen.*

Udkastet svarer til sømandslovens § 27 om retsstillingen, når sømanden bliver syg under tjenesten, især om hvorledes skibsledelsen skal sørge for hans

pleje og for hans person iøvrigt. Om hvorledes den økonomiske byrde ved plejen af en syg sømand skal fordeles henvises til § 30.

*Til § 28.**Forholdene, når syg sømand efterlades i udlandet.*

Udkastet svarer bortset fra redaktionelle ændringer til sømandslovens § 31, stk. 1.

*Til § 29.**Hyre og sygehyre under sygdom.*

Udkastets *stk. 1 og 2, 1. og 2. pkt.* træder i stedet for sømandslovens § 18, stk. 2, 2. pkt. Det følger forudsætningsvis af sømandslovens § 18, at arbejdsudygtighed på grund af sygdom for så vidt betragtes som lovligt forfald, som den syge sømand principielt har ret til løbende hyre, normalt til han fratræder tjenesten om bord (afmønstres). Man har imidlertid fundet det naturligt, at der i sømandsloven i lighed med medhjælperlovens §§ 14 og 16 og funktionærlovens § 5 optages en bestemmelse herom, hvorfor der i udkastets *stk. 1* foreslås optaget en bestemmelse om, at en sømand under tjenesten har ret til hyre, selvom han er arbejdsudygtig som følge af sygdom eller legemsskade.

Efter *stk. 2, 1. pkt.* løber en ved tjenestens ophør syg eller skadet sømands hyre videre, så længe arbejdsudygtigheden består, dog ikke udover 2 måneder. Bestemmelsen svarer i realiteten til sømandslovens § 18, stk. 2, 2. pkt. med den udvidelse, at det menige mandskab i stedet for indtil 1 måneds sygehyre får ret til indtil 2 måneders sygehyre. Om skibsofficerers retsstilling ved sygdom henvises til §§ 35, stk. 1, og 36 og bemærkningerne hertil.

Stk. 2, 2. pkt. om, at en sømand, med mindre bestemte tegn på sygdom er påvist, ikke har ret til hyre i flere dage, end han har været i tjenesten, svarer til sømandslovens § 18, stk. 2 in fine.

I *stk. 2, 3. pkt.* foreslås det, at staten, såfremt en sømands arbejdsudygtighed skyldes kønssygdom, træder i rederens sted og udreder sygehyren. Bestemmelsen er begrundet i det offentlige interesse i bekæmpelsen af kønssygdomme, hvilket hensyn gør sig gældende overfor alle søfarende. Udover statens overtageelse af rederens hidtidige sygehyreudgifter til kønssyge danske søfarende indebærer forslaget i forhold til sømandsloven en udvidelse ved også at give udlændinge ret til sygehyre på lige fod med danske søfarende. Statens udgift til sygehyre til kønssyge søfarende skønnes ikke at ville overstige 100.000 kr. årlig.

Efter *stk. 3*, der træder i stedet for sømandslovens § 18, stk. 3 bortset fra 1. led og § 18, stk. 4, er fastsat, hvilke indskrænkninger der skal gælde for den i